

EUROMIN MOT RÅDET

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)
den 20 juni 2000 *

I mål T-597/97,

Euromin SA, Genève (Schweiz), inledningsvis företrätt av advokaterna D. Horowitz, J. Bäverbrant, G. Vandersanden och N. Stockwell, Bryssel, samt N. Robson, solicitor, därefter av Horowitz, Vandersanden, Stockwell samt E. Pitt och S. Sheppard, solicitors, delgivningsadress: Société de gestion fiduciaire SARL, 2—4, rue Beck, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av S. Marquardt, rättstjänsten, i egenskap av ombud, biträdd av advokaterna H.-J. Rabe, Hamburg, och G. Berrisch, Bryssel, delgivningsadress: Europeiska investeringsbanken, direktoratet för rättsfrågor, generaldirektören A. Morbilli, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: engelska.

med stöd av

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av V. Kreuschitz och N. Khan, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 1931/97 av den 22 september 1997 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av obearbetad, olegerad zink med ursprung i Polen och Ryssland och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts (EGT L 272, s. 1),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden M. Jaeger samt domarna K. Lenaerts, V. Tiili, J. Azizi och P. Mengozzi,

justitiesekreterare: byrådirektören A. Mair,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter det muntliga förfarandet den 6 juli 1999,

följande

Dom

Bakgrund och förfarande

- 1 Den 10 juni 1994 ingav Association européenne des métaux (Eurométaux) ett klagomål till kommissionen, vari det gjordes gällande att importen av obearbetad, olegerad zink med ursprung i Kazakstan, Polen, Ryssland, Ukraina och Uzbekistan var föremål för dumpning.
- 2 Till följd av detta klagomål tillkännagav kommissionen den 9 juni 1995 att den avsåg att inleda ett antidumpningsförfarande (EGT C 143, s. 12).
- 3 Sökanden gav sig inte till känna inom den tidsfrist som fastställdes i detta tillkännagivande.
- 4 Den 25 mars 1997 antog kommissionen med stöd av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, s. 1) beslut 97/223/EG om avslutande av antidumpningsförfarande avseende import av obearbetad olegerad zink med ursprung i Kazakstan, Ukraina och Uzbekistan (EGT L 89, s. 47).

- 5 Kommissionen antog samma dag förordning (EG) nr 593/97 om införande av en preliminär antidumpningstull på obearbetad, olegerad zink med ursprung i Polen och Ryssland (EGT L 89, s. 6, nedan kallad kommissionens förordning).
- 6 Den 9 april 1997 begärde sökandebolaget att kommissionen skulle upplysa det om vilka faktiska omständigheter som låg till grund för förordningen och begärde att få yttra sig.
- 7 Den 18 april 1997 ifrågasatte sökanden huruvida kommissionens analys av de faktiska omständigheterna i förordningen var välgrundad och begärde åter att få yttra sig.
- 8 Den 28 april 1997 upplyste kommissionen sökandebolaget om att det inte kunde höras, eftersom det inte hade gett sig till känna inom den tidsfrist som fastställts i tillkännagivandet om inledande av antidumpningsförfarandet.
- 9 Genom skrivelse av den 4 juli 1997 upplyste kommissionen sökandebolaget om att det likväl skulle höras och gav det tillåtelse att inkomma med yttrande.
- 10 Sökanden hördes av kommissionen den 18 juli 1997. Sökanden inkom med en inlaga med yttrande över kommissionens förordning. I inlagan gjorde sökandebolaget gällande att det var en rysk exportör och anklagade kommissionen för att inte ha tillsänt det ett frågeformulär angående undersökningen av den påtalade dumpningen. Sökandebolaget påstod att det hade drivit handel med flera av de bolag som var medlemmar i den sammanslutning som hade klagat. Vidare anförde sökandebolaget att den omständigheten att det inte omnämndes i klagomålet berodde på att medlemmarna i den sammanslutning som hade klagat ville manövrera ut det från marknaden genom att hindra det från att försvara sig på ett riktigt sätt. Sökandebolaget medgav att det hade intagit en avvaktande

hållning, eftersom det hade varit övertygat om att kommissionen skulle fastslå att det inte förelåg dumpning.

- 11 Den 28 juli 1997 upplyste kommissionen vissa berörda parter om de viktigaste faktiska omständigheterna och övervägandena som låg till grund för dess rekommendation till rådet att införa slutgiltiga tullar och att slutgiltigt uppbära de belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär tull. Sökanden fick senare kännedom om dessa förhållanden.
- 12 Genom telefax av den 31 juli 1997 upplyste kommissionen sökandebolaget om vad den ansåg om dess yttrande.
- 13 Den 31 augusti 1997 inkom sökanden med ytterligare ett yttrande över kommissionens överväganden och slutsatser.
- 14 Den 22 september 1997 antog rådet förordning (EG) nr 1931/97 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av obearbetad, olegerad zink med ursprung i Polen och Ryssland och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts (EGT L 272, s. 1, nedan kallad den ifrågasatta förordningen). Rådet införde bland annat in fråga om import från Ryssland en antidumpningstull på 5,2 procent av nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull (artikel 1.3 i den ifrågasatta förordningen). Rådet bekräftade nästan alla slutsatserna i kommissionens förordning.
- 15 Genom ansökan som ingavs till förstainstansrättens kansli den 17 december 1997 väckte sökanden föreliggande talan.

- 16 Genom särskild handling som ingavs till förstainstansrättens kansli den 1 april 1998 framställde svaranden en invändning om rättegångshinder enligt artikel 114 i rättegångsreglerna.
- 17 Den 7 april 1998 begärde kommissionen att få intervensera till stöd för rådets yrkanden.
- 18 Den 28 april 1998 ingav sökanden en begäran om konfidentiell behandling av vissa upplysningar.
- 19 Sökanden inkom med yttrande över invändningen om rättegångshinder den 17 juni 1998.
- 20 Förstainstansrätten beslutade den 26 oktober 1998 att pröva invändningen om rättegångshinder och sakfrågan i målet samtidigt.
- 21 Förstainstansrätten beslutade den 20 april 1999 att tillåta kommissionen att intervensera till stöd för svarandens yrkanden och avslag begäran om konfidentiell behandling.
- 22 Den 16 mars 1999 anmodade förstainstansrätten parterna, med tillämpning av artikel 64.3 i rättegångsreglerna, att inkomma med vissa handlingar och att besvara skriftliga frågor. Parterna efterkom dessa åtgärder för bevisupptagning inom den föreskrivna fristen.

- 23 Genom skrivelse av den 17 maj 1999 avstod sökanden från att inge replik.
- 24 Intervenienten ingav sin inlaga den 4 juni 1999, vilket var den dag då det skriftliga förfarandet avslutades.
- 25 Parterna utvecklade sin talan vid förhandlingen den 6 juli 1999.

Parternas yrkanden

- 26 Sökanden har i sin ansökan yrkat att förstainstansrätten skall
- ogiltigförklara artiklarna 1 och 2 i den ifrågasatta förordningen i den del de avser sökanden,
  - fastställa att den ifrågasatta förordningen är ogiltig för sökandens vidkommande,
  - förplikta rådet att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa domen genom att tillse att samtliga preliminära och slutgiltiga tullar som sökanden betalat återbetalas i sin helhet jämte lagstadgad ränta på dessa belopp,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

27 Svaranden har framställt en invändning om rättegångshinder och yrkat att förstainstansrätten skall

— avvisa talan,

— i andra hand ogilla talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

28 Sökanden har i sitt yttrande över invändningen om rättegångshinder yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla invändningen om rättegångshinder eller, i andra hand, pröva invändningen om rättegångshinder och sakfrågan i målet samtidigt,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

29 Intervenienten har i sin interventionsinlägga yrkat att förstainstansrätten skall

— avvisa talan eller, i andra hand, ogilla den.

Huruvida talan kan tas upp till sakprövning

Parternas argument

30 Svaranden har gjort gällande att sökandens talan inte uppfyller de krav som följer av rättspraxis när det gäller upptagande till sakprövning av talan som väckts av enskilda mot antidumpningsförfordningar. Enligt svaranden är det fråga om följande kriterier:

— Exportörer/producenter är i princip personligen berörda om de har anklagats för dumpning, om de har identifierats i de ifrågasatta förfordningarna eller om de berörs av de preliminära undersökningarna.

— Importörer som är närstående till exportörer/producenter är i princip personligen berörda om dumpningen eller tullbeloppet har fastslagits på grundval av deras återförsäljningspris.

- Oberoende importörer är i princip inte personligen berörda om de inte kan styrka att de besitter särskilda egenskaper eller att det föreligger omständigheter som särskiljer dem från alla andra oberoende importörer.

  - Exportörer som inte är producenter skall behandlas som närstående eller oberoende importörer beroende på om dumpningsmarginalen har fastställts på grundval av deras pris.

  - Bolag som under eget varumärke säljer varor som producerats av andra ("original equipment manufacturers" — OEM) är i princip personligen berörda om gemenskapsinstitutionerna för att fastställa normalvärdet har tagit hänsyn till särskilda försäljningsvillkor som har avtalats mellan dessa bolag och exportörerna.
- 31 I föreliggande fall är det inte möjligt att utifrån de upplysningar som lämnats av sökanden under det administrativa förfarandet fastställa exakt vilken roll som sökanden har spelat i handeln med zink mellan Ryssland och gemenskapen.
- 32 Sökanden utpekas inte heller i den ifrågasatta förordningen, eftersom varken konstaterandet om dumpning eller fastställandet av dumpningsmarginalen har gjorts på grundval av bolagets individuella ställning (domstolens beslut av den 8 juli 1987 i mål 279/86, Sermes mot rådet, REG 1987, s. 3109, punkterna 17 och 19, och i mål 301/86, Frimodt Pedersen mot kommissionen, REG 1987, s. 3123, punkterna 17 och 19, samt av den 11 november 1987 i mål 205/87, Nuova Ceam mot kommissionen, REG 1987, s. 4427, punkterna 14 och 16). Dessutom kan kommissionen inte ha kommit fram till sina slutgiltiga slutsatser, i synnerhet i fråga om exportpriset, på grundval av uppgifter om sökandebolaget, eftersom detta varken gav sig till känna inom den tidsfrist som fastställdes i tillkännagivandet om inledande av antidumpningsförfarandet eller samarbetade vid undersökningen.

- 33 Svaranden har, med stöd av intervenienten, tillagt att endast den omständigheten att sökanden på ett senare stadium i förfarandet inkom med yttrande till kommissionen i enlighet med artikel 2 första stycket i kommissionens förordning och att dessa argument återges i den ifrågasatta förordningen inte är tillräcklig för att särskilja sökanden i den mening som avses i artikel 173 fjärde stycket i EG-fördraget (nu artikel 230 fjärde stycket EG). Skillnaden mellan en förordning och ett beslut kan nämligen baseras endast på själva rättsaktens karaktär och de rättsverkningar den får och inte på de närmare formerna för dess antagande (domstolens dom av den 6 oktober 1982 i mål 307/81, Alusuisse mot rådet och kommissionen, REG 1982, s. 3463, punkt 13, svensk specialutgåva, volym 6, s. 523, och besluten i de i punkt 32 nämnda målen Sermes mot kommissionen, punkt 19, Frimodt Pedersen mot kommissionen, punkt 19, samt Nuova Ceam mot kommissionen, punkt 16).
- 34 Svaranden och intervenienten har slutligen gjort gällande att sökandebolaget inte har styrkt att det besitter egenskaper som är utmärkande för bolaget och som särskiljer det i förhållande till övriga näringsidkare. Svaranden anser i synnerhet att sökandebolaget inte har styrkt att den ifrågasatta förordningen allvarligt störde dess näringsverksamhet, eftersom bolaget varken har lämnat några uppgifter om hur mycket zink bolaget har sålt inom gemenskapen eller hur stor del exporten av rysk zink till gemenskapen utgör i förhållande till bolagets samlade verksamhet.
- 35 Intervenienten har tillagt att sökandebolaget inte har styrkt hur stor dess andel är på marknaden för handel med rysk zink. De avtal som har fogats till sökandebolagets yttrande över invändningen om rättegångshinder visar varken att bolaget är den största importören av zink i gemenskapen eller att det finns en avgränsad och definierad grupp importörer av rysk zink. De visar inte heller att bolaget var den enda exportören av denna produkt år 1997. I motsats till sökanden i det mål som gav upphov till domstolens dom av den 16 maj 1991 i mål C-358/89, Extramet Industrie mot rådet (REG 1991, s. I-2501), har sökandebolaget inte heller styrkt att dess näringsverksamhet var beroende av zink. Det framgår inte av de handlingar som bolaget har inkommit med hur stor andel av dess verksamhet som utgörs av handel med zink. Vidare har bolaget inte

styrkt att de omtvistade antidumpningstullarna medförde att det förlorade sina kunder i gemenskapen. Dessa handlingar visar tvärtom på en ökad försäljning år 1997.

- 36 Sökandebolaget har bestritt att talan skall avvisas.
- 37 Enligt sökanden har gemenskapsdomstolarna ansett följande personer vara personligen berörda av rättsakter genom vilka det införs antidumpningstullar:
- Producenter och exportörer som kan visa att de har utpekats i kommissionens eller rådets rättsakter eller som berörs av de förberedande undersökningarna (domstolens dom av den 21 februari 1984 i de förenade målen 239/82 och 275/82, Allied Corporation m.fl. mot kommissionen, REG 1984, s. 1005, punkterna 11 och 12, svensk specialutgåva, volym 7, s. 519, av den 23 maj 1985 i mål 53/83, Allied Corporation mot rådet, REG 1985, s. 1621, punkt 4, samt domar av den 14 mars 1990 i de förenade målen C-133/87 och C-150/87, Nashua Corporation m.fl. mot kommissionen och rådet, REG 1990, s. I-719, punkt 14, och i mål C-156/87, Gestetner Holdings mot rådet och kommissionen, REG 1990, s. I-781, punkt 17).
  - Importörer vars återförsäljningspriser för ifrågavarande produkter har använts som utgångspunkt för att fastställa exportpriset (domstolens domar av den 11 juli 1990 i de förenade målen C-304/86 och C-185/87, Enital mot kommissionen och rådet, REG 1990, s. I-2939, i de förenade målen C-305/86 och C-160/87, Neotype Techmashexport mot kommissionen och rådet, REG 1990, s. I-2945, och i mål C-157/87, Electroimpex m.fl. mot rådet, REG 1990, s. I-3021, samt förstainstansrättens dom av den 11 juli 1996 i mål T-161/94, Sinochem Heilongjiang mot rådet, REG 1996, s. II-695).
  - Personer som kan visa att de berörs av dessa rättsakter på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem från alla andra personer (domstolens dom av den 15 juli

1963 i mål 25/62, Plaumann mot kommissionen, REG 1963, s. 197, s. 223, svensk specialutgåva, volym 1, s. 181, och domen i det i punkt 35 nämnda målet Extramet Industrie mot rådet, punkt 14).

- 38 Sökandebolaget anser sig uppfylla flera av de villkor som har beskrivits ovan.
- 39 För det första exporterar det den ifrågavarande produkten.
- 40 För det andra utpekas bolaget indirekt i den ifrågasatta förordningen, i vilken det på ett flertal ställen hänvisas till de yttranden som det inkommit med i enlighet med artikel 2.1 i kommissionens förordning. I punkterna 3, 5 och 23 i förordningen hänvisas det nämligen till bolagets deltagande i förfarandet. I punkterna 24, 27, 32, 40, 43 och 44 hänvisas det dessutom till synpunkter i fråga om avgörande omständigheter som endast kunde härröra från sökanden.
- 41 För det tredje berörs sökandebolaget av de förberedande undersökningarna på grund av dessa synpunkter, bland annat därför att det var det enda bolaget som är verksamt inom handeln med rysk zink som deltog i förfarandet.
- 42 Slutligen berörs bolaget av den ifrågasatta förordningen på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för bolaget och som särskiljer det från övriga näringsidkare. I detta avseende har sökandebolaget gjort gällande att det sedan länge är en mycket betydelsefull exportör av rysk zink till gemenskapen. Sedan år 1991 har bolaget exporterat ungefär 70 procent av den zink som produceras av Chelyabinsk Electrolytic Zinc Plant (nedan kallad CEZP) och 100 procent av Electrozincs produktion. Sökandebolaget tillhör en närmare avgränsad grupp av exportörer av zink med ursprung i Ryssland och kontrollerar CEZP, genom bolagen Euromin Holdings Cyprus Ltd, som äger 37,53 procent av CEZP, och Southwell Ltd, som äger 10,49 procent. Det har ingått betydande avtal med

zinkgjuterierna CEZP och Electrozinc samt med en importör i gemenskapen och har lidit väsentlig skada till följd av den införda antidumpningstullen.

Förstainstansrättens bedömning

- 43 Även om det med avseende på kriterierna i artikel 173 fjärde stycket i fördraget är riktigt att åtgärderna genom sin beskaffenhet och räckvidd faktiskt har en normativ karaktär, eftersom de är generellt tillämpliga på samtliga berörda näringsidkare, är det för den skull inte uteslutet att bestämmelserna kan beröra vissa näringsidkare direkt och personligen (domstolens dom av den 7 juli 1994 i mål C-75/92, Gao Yao mot rådet, REG 1994, s. I-3141, punkt 26, och däri angiven rättspraxis, förstainstansrättens dom av den 19 november 1998 i mål T-147/97, Champion Stationery m.fl. mot rådet, REG 1998, s. II-4137, punkt 30, och däri angiven rättspraxis).
- 44 Rättsakter genom vilka antidumpningstullar införs kan således personligen beröra de näringsidkare som kan visa att de besitter vissa egenskaper som är utmärkande för dem och som särskiljer dem i förhållande till övriga näringsidkare (domen i det i punkt 37 nämnda målet Plaumann mot kommissionen, domen i det i punkt 35 nämnda målet Extramet Industrie mot rådet, punkterna 16 och 17, och domen i det i punkt 37 nämnda målet Sinochem Heilongjiang mot rådet, punkt 46).
- 45 Gemenskapsdomstolarna har fastslagit att vissa bestämmelser i förordningar genom vilka det införs antidumpningstullar direkt och personligen kan beröra sådana producenter och exportörer av den ifrågavarande produkten som påstås ha ägnat sig åt dumpning på grundval av uppgifter om deras näringsverksamhet. Detta är fallet med exportörer och producenter som kan visa att de har utpekats i kommissionens eller rådets rättsakter eller som berörs av de förberedande undersökningarna (det i punkt 32 nämnda beslutet i målet Sermes mot kommissionen, punkt 15, samt de i punkt 37 nämnda domarna i målet Nashua Corporation m.fl. mot kommissionen och rådet, punkt 14, och i målet Gestetner Holdings mot rådet och kommissionen, punkt 17, och däri angiven rättspraxis).

Vidare krävs det att denna omständighet på ett eller annat sätt har varit avgörande för gemenskapsinstitutionernas ingripande eller att den på något sätt utgör grund för nämnda förordning (se det resonemang som fördes i ett annat sammanhang av generaladvokaten Tesauro i dennes förslag till avgörande inför domstolens dom av den 21 november 1989 i mål C-244/88, *Usines coopératives de déshydratation du Vexin m.fl. mot kommissionen*, REG 1989, s. 3811, 3819, punkt 4). Importörer vars återförsäljningspriser har beaktats vid fastställandet av exportpriserna är i allmänhet också direkt och personligen berörda av förordningar genom vilka det införs antidumpningstullar (domen i det ovannämnda målet *Nashua Corporation m.fl. mot kommissionen och rådet*, punkt 15, och domen i det ovannämnda målet *Gestetner Holdings mot rådet och kommissionen*, punkt 18). Slutligen har domstolen slagit fast att en talan om ogiltigförklaring av en sådan förordning som väckts av en oberoende importör i undantagsfall kan tas upp till sakprövning, bland annat när förordningen inverkar allvarligt på importörens näringsverksamhet (domen i det i punkt 35 nämnda målet *Extramet Industrie mot rådet*, punkt 17).

46 I förevarande mål är det för det första polska och ryska företag och inte sökanden som i den ifrågasatta förordningen påstås ha ägnat sig åt dumpning. För det andra omfattades inte sökanden av undersökningen. För det tredje var det inte på grundval av uppgifter om sökandens näringsverksamhet som det fastslogs att det förekom dumpning eller som dumpningsmarginalen fastställdes. Det var inte heller på grundval härav som det fastställdes att det förelåg skada och hur stor skademarginalen var eller hur stor tullen skulle vara. För det fjärde har sökandebolaget inte ens på ett klart och välmotiverat sätt beskrivit dess verksamhet med avseende på den ifrågavarande produkten (se nedan, punkt 49).

47 Endast den omständigheten att sökandebolaget inkom med yttrande över kommissionens förordning och att det i denna förordning hänvisas till detta yttrande innebär inte att bolagets talan kan tas upp till sakprövning på den grunden att det skulle vara berört av den förberedande undersökningen eller att det indirekt utpekats i den ifrågasatta förordningen. Om sökandebolaget inte kan påvisa andra särskilda omständigheter än att det dels deltog i det administrativa förfarandet efter det att kommissionens förordning hade antagits, dels indirekt utpekats i den ifrågasatta förordningen — om det antas att hänvisningarna i denna förordning till en importör av zink med ursprung i Ryssland (punkterna 3, 5, 23, 24, 27, 32, 40, 43 och 44 i den ifrågasatta förordningen) hänför sig till

sökandens yttrande — har dessa omständigheter inte på något sätt varit avgörande för gemenskapsinstitutionernas ingripande och ligger inte heller på något sätt till grund för nämnda förordning.

- 48 Sökandebolaget har emellertid inte styrkt att det föreligger omständigheter som kan särskilja det från den ifrågasatta åtgärden.
- 49 Vad beträffar frågan huruvida det är möjligt att åberopa domen i det i punkt 35 nämnda målet Extramet Industrie mot rådet (punkt 17) har sökandebolaget anfört att den ifrågasatta förordningen har åsamkat bolaget väsentlig skada. Det är riktigt att domstolen i denna dom fastslog att sökandebolaget, vilket agerade som oberoende importör, berördes personligen av den omtvistade förordningen på grund av särskilda omständigheter och särskilt på grund av att denna förordning inverkar allvarligt på bolagets näringsverksamhet. I förevarande mål måste emellertid sökandens argument tillbakavisas på grund av otillräcklig bevisning. I synnerhet har sökandebolaget inte styrkt sitt påstående om att den ifrågasatta förordningen medförde att det förlorade merparten av sina kunder i gemenskapen och att förordningen på detta sätt hade en avgörande inverkan på dess ställning på den ifrågasatta marknaden, trots att förstainstansrätten uttryckligen anmodade bolaget att göra detta i sina skriftliga frågor samt under förhandlingen. Härtill kommer att sökandebolaget inte ens på ett klart och välmotiverat sätt beskrivit bolagets verksamhet i allmänhet eller dess verksamhet med avseende på marknadsföring av rysk zink i gemenskapen i synnerhet, oavsett om bolaget bedrev denna verksamhet i egenskap av exportör, importör eller på något annat sätt (se ovan, punkt 46). Dessutom har sökandebolaget inte inkommit med några sifferuppgifter som visar utvecklingen av bolagets försäljning av obearbetad, olegerad zink med ursprung i Ryssland till företag i gemenskapen eller hur stor andel denna försäljning utgjorde av bolagets totala omsättning. Tvärtom har bolaget inkommit med handlingar som visar att denna försäljning ökade efter det att den ifrågasatta förordningen hade trätt i kraft.
- 50 Dessutom skall argumentet att sökanden äger delar av aktiekapitalet i två bolag som är aktieägare i ett ryskt företag (CEZP) som producerat den ifrågasatta produkten (se ovan, punkt 42) avvisas. Om en person inte kan göra gällande att han har ett berättigat intresse av att få saken prövad som är skilt från intresset hos

ett företag som berörs av en gemenskapsrättsakt och i vilket denna person äger en andel av aktiekapitalet (i förevarande mål skulle CEZP eventuellt kunna vara ett sådant företag), kan den personen endast tillvarata sina intressen i förhållande till denna rättsakt genom att utöva sina rättigheter som delägare i nämnda företag, vilket för sin del har rätt att väcka talan. I förevarande mål har sökandebolaget inte gjort gällande att det har ett intresse som är skilt från CEZP:s intresse. Även om det antas att innehav av en andel av aktiekapitalet i CEZP skulle kunna motivera en rätt att få saken prövad, är sökandebolagets andel i varje fall otillräcklig för att motivera en sådan rätt, eftersom bolaget endast indirekt (genom bolagen Euromin Holdings Cyprus Ltd och Southwell Ltd) och till viss del var delägare i CEZP (Euromin och Southwell äger endast 48,02 procent av aktiekapitalet i CEZP).

- 51 Av vad anförts följer att sökandebolaget inte berörs av den ifrågasatta förordningen på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för det eller på grund av en faktisk situation som särskiljer det från alla andra personer, utan endast på grund av bolagets objektiva egenskap som ekonomisk aktör på området för handel med rysk zink, i likhet med varje annan aktör som faktiskt eller potentiellt befinner sig i en motsvarande situation.
- 52 Härav följer att talan skall avvisas.

Rättegångskostnader

- 53 Enligt artikel 87.2 i förstainstansrättens rättegångsregler skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökanden har tappat målet och svaranden har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, skall sökanden bära sin rättegångskostnad samt ersätta den rättegångskostnad som uppkommit för svaranden. I artikel 87.4 i rättegångsreglerna föreskrivs att de institutioner som intervenerat skall bära sina rättegångskostnader. Kommissionen skall således bära sin rättegångskostnad.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

följande dom:

- 1) Talan avvisas.
- 2) Sökanden skall bära sin rättegångskostnad samt ersätta svarandens rättegångskostnad.
- 3) Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad.

Jaeger

Lenaerts

Tiili

Azizi

Mengozi

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 20 juni 2000.

H. Jung

K. Lenaerts

Justitiesekreterare

Ordförande